

DECIZIA Nr.109
din 9 februarie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Publicată în Monitorul Oficial nr.175 din 18.03.2010

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Pușkaș Valentin Zoltan	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Carmen Cătălina Gliga	- procuror
Doina Suliman	- magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de George Dan Gogu în Dosarul nr.166/36/2009 al Curții de Apel Constanța – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent șef, făcând referatul cauzei, arată că partea Ministerul Justiției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr.166/36/2009, **Curtea de Apel Constanța – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.**

Excepția a fost ridicată de George Dan Gogu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ prin care s-a solicitat anularea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008, în afara celor de la punctul 30 referitoare la asistența judiciară, în contradictoriu cu Guvernul României.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile Ordonanței de urgență nr.159/2008, în afara celor din cap. V referitoare la asistența judiciară, care reprezintă singura justificare a adoptării unor modificări pe calea ordonanței de urgență, contravin prevederilor constituționale ale art.32 alin.(1), art.53, art.73 alin.(3) lit.h), art.61 și art.115 alin.(4). În esență, autorul excepției arată că ordonanța a fost adoptată fără respectarea condițiilor prevăzute de art.115 alin.(4) din Constituție, fără a exista o situație extraordinară și fără ca urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

Curtea de Apel Constanța – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Astfel, arată că deși art.115 alin.(4) din Constituție dispune ca Guvernul să poată adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora, în preambulul ordonanței de urgență criticate este motivată doar necesitatea adoptării acesteia, fără a se arăta situația extraordinară ce impune urgența recurgerii la această cale de reglementare.

Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, observă că în preambulul ordonanței de urgență se arată că aceasta a fost adoptată avându-se în vedere că asigurarea asistenței prin avocat, ca formă a ajutorului public judiciar, reclamă necesitatea sporirii competenței profesionale a avocaților, îmbunătățirea procedurilor de selecție la primirea în profesie și la dobândirea titlului profesional de avocat definitiv și creșterea responsabilității acestora prin asigurarea cadrului instituțional apt să permită realizarea prestațiilor avocațiale prin implicarea directă a avocatului în finalizarea procedurilor reclamate de întocmirea unor acte.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de Ministerul Justiției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.792 din 26 noiembrie 2008.

Autorul excepției susține că dispozițiile acestei ordonanțe de urgență contravin prevederilor constituționale ale art.32 alin.(1), art.53, art.73 alin.(3) lit.h), art.61 și art.115 alin.(4).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art.115 alin.(4) din Constituție, *„Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.”*

Conform acestui text constituțional, Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență numai dacă următoarele condiții sunt întrunite cumulativ: existența unei situații extraordinare, reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

Curtea observă că elementele cuprinse în nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea ordonanței de urgență, în condițiile stabilite de art.115 alin.(4) din Constituție.

Astfel, în raport cu obiectul criticii de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că, în preambulul ordonanței de urgență supuse controlului, caracterul de urgență este determinat de oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, fără a se evidenția însă existența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu poate fi amânată.

Carențele în motivarea unei asemenea situații impun concluzia că adoptarea reglementării în cauză, pe calea unei ordonanțe de urgență, nu îndeplinește exigențele impuse de textul constituțional menționat.

Având în vedere argumentele expuse, Curtea reține că nerespectarea normelor constituționale ale art.115 alin.(4) atrage și înfrângerea prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5), potrivit cărora: *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Neconstituționalitatea extrinsecă astfel reținută lipsește de utilitate examinarea celorlalte critici cu finalitate similară, formulate prin excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de George Dan Gogu în Dosarul nr.166/36/2009 al Curții de Apel Constanța – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.159/2008 privind modificarea și completarea Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt neconstituționale.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2010.